

ОЗНАКИ

ЗНАМЕНІЯ ВРЕМЕНИ

ЧАСУ

№ 2 (103) 2018

ЧТО ИИСУС
СДЕЛАЛ
ДЛЯ ВАС?

— с. 4

Зростання пророка
Іллі в довірії

— с. 14

Істинна любов чи
закоханість?

— с. 20

Велика подія на
хресті

— с. 28

Что произойдет при
возвращении Иисуса?

— с. 42

СЛОВО РЕДАКТОРА

ВО ХРИСТЕ

НАДЕЖДА ДЛЯ КАЖДОГО!

Самая великая Личность из когда-либо живших на Земле – Христос. Самый великий подвиг, совершенный во Вселенной, – смерть Иисуса на кресте за наши грехи. Самая великая надежда для грешника – спасение, дарованное каждому, принимающему Христа как своего Спасителя.

Что Иисус сделал для каждого из нас? Об этом вы сможете прочитать в статье Джорджа Эшлока. Быть победителем в своей духовной жизни, знать принципы успешного христианина и чувствовать себя в безопасности – стремление многих. Данный номер нашего журнала затрагивает эти темы. На интересующие многих людей вопросы о событиях, произошедших на Голгофе, о Втором пришествии Христа на нашу Землю и о глубине доверия пророка Илии Богу вы также найдете ответы на страницах нашего журнала.

Любители археологии в этом номере найдут информацию о памятниках древней Ассирии, а те, кто регулярно следит за происходящими в мире событиями, узнают много интересного в рубрике «Всемирные христианские новости».

Что делать, когда на сердце тяжело? Можно ли просить у Бога о большем или нужно довольствоваться малым? Как различить истинную любовь от влюбленности? От чего следует воздерживаться, чтобы быть здоровым? Рекомендации известных авторов читайте в данном выпуске.

Наша молитва о том, чтобы номер журнала «Знамена времени», который вы держите в руках, принес вам обильные благословения, направляя вас на путь более глубокого познания Господа!

2 Слово редактора

4 Что Иисус сделал для вас?

В одном небольшом городке проходила выставка. На одной из картин был изображен Иисус, висающий на кресте. Божий Сын с глубоким сожалением смотрел на тех, кто находился у креста.

7 Жизнь во Христе

8 ПЕРЕМОЖЕЦЬ: як виграти в духовній боротьбі?

10 Зростання пророка Іллі в довірі

Одній людині наснився сон, ніби вона потрапила в незвичайний небесний магазин. І чого там тільки не було! Продавалися любов, милосердя, довготерпіння, віра.

16 Когда на сердце тяжело...

18 Не бойтесь просить у Бога о большем

Александр Великий был могущественным завоевателем и царем. Хотя он жил задолго до Христа (более 300 лет до Р. Х.), его слава все еще жива и сегодня.

20 Істинна любов чи закоханість?

Недосвідчені золототукачі під час золотої лихоманки не могли відрізнити пірит від золота. Пірит можна впізнати, якщо покласти його на сковороду та підігрівати на вогні. Під час нагрівання він шипить, димить і дуже смердить. Проте золоту жар не нашкодить, воно не матиме неприємного запаху. А як відрізнити справжню любов від закоханості?

24 Успех христианина

Кому из нас не хочется достичь успеха во всех своих попытках быть полезными в этой жизни?

26 Велика подія на хресті

32 Стримання як закон здоров'я

Коли йдеться про попередження, пов'язані з порушенням законів здоров'я, ми не можемо виправдати своє недбале ставлення до них тим, що неспроможні прочитати, почути чи зрозуміти.

34 Памятники древней Ассирии подтверждают библейскую историю

36 Всемирные христианские новости

40 Біблійні автори відповідають на ваші запитання

Щоб краще зрозуміти Бога та Його дивовижний характер, запитамо в авторів Біблії про Нього. Нехай їхні відповіді допоможуть нам поглибити стосунки з Господом.

42 Что произойдет при возвращении Иисуса?

В Своем Слове Бог открыл события последнего времени. Он желает, чтобы мы знали, что ожидает нас в будущем, и были уверены в своей надежде на Его возвращение.

46 Блаженні милосердні

47 Приблизьтесь к Богу

**Відповідальний за випуск
директор видавництва**
Василь Джулай

Головний редактор
Лариса Качмар

Відповідальний редактор
Марина Становікіна

Редакційна колегія:
С. В. Носов
В. С. Велечук
Г. М. Безкровний

Богословська експертиза:
Ігор Корещук

Коректура:
Олена Мехоношина
Ганна Борисовська

Дизайн та верстка:
Юлія Смалъ

Фотографії:
ru.depositphotos.com

Відповідальна за друк:
Тамара Грицюк

lifesource.com.ua

Реєстраційне свідоцтво
№ 51 KB від 10 вересня 1993 р.
Формат 60х84 1/8.
Папір крейдований.
Офсетний друк.
Ум. друк. арк. 5.
Наклад 2100 прим.

Адреса редакції:
04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-а
Телефон: 467-50-68

© 2017, журнал
«Ознаки часу»

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

ЧТО ИИСУС СДЕЛАЛ ДЛЯ ВАС?

В одном небольшом городке проходила выставка. На одной из картин был изображен Иисус, висящий на кресте. Божий Сын с глубоким сожалением смотрел на тех, кто находился у креста.

В зале, где висела картина, было темно. Освещалось только полотно. Много людей собралось, желая увидеть это произведение искусства. Царила полная тишина. Стоявший спереди мужчина, прошептал: «Я люблю Его». Рядом с ним находился другой мужчина. Услышав эти слова и потрясенный таким исповеданием, он также сказал: «Да, я тоже люблю Его». После этого один за другим присутствующие повторяли эту фразу до тех пор, пока все не выразили любовь к Спасителю, умершему за них на кресте.

Представьте безгрешного Божьего Сына, израненного, ноги и руки Которого были пригвождены к деревянному кресту, а в голову впивался терновый венец. Тот, Кто умирал бушевавшие волны, ходил по морю, заставлял бесов трепетать от страха, исцелял больных, возвращал зрение слепым и воскрешал мертвых, отдал Себя в жертву из-за любви к человечеству. Что же Христос совершил на кресте для каждого грешника? Каковы благословенные последствия Его жертвы для человечества?

ОПРАВДАНЫ ЕГО КРОВЬЮ

Его кровь оправдывает грешника. **«Но Бог Свою любовь к нам доказывает тем, что Христос умер за нас, когда мы были еще грешниками. Посему тем более ныне, будучи оправданы Кровию Его, спасаемся Им от гнева»** (Рим. 5:8, 9).

Однажды некий государственный деятель Генри Клэй взял у банкира в долг некоторую сумму денег. Вскоре

чиновник начал испытывать серьезные финансовые трудности. Когда пришло время вернуть долг, Генри пришел к банкиру, чтобы попросить отсрочки. У него не было денег для уплаты долга. Однако банкир сказал ему:

– Вы ничего не должны.

– Нет же, – возразил Генри, – я занимал у вас деньги шесть месяцев назад.

Банкир на это ответил:

– Да, вы занимали, но один из ваших друзей уплатил эту сумму, и теперь вы ничего нам не должны.

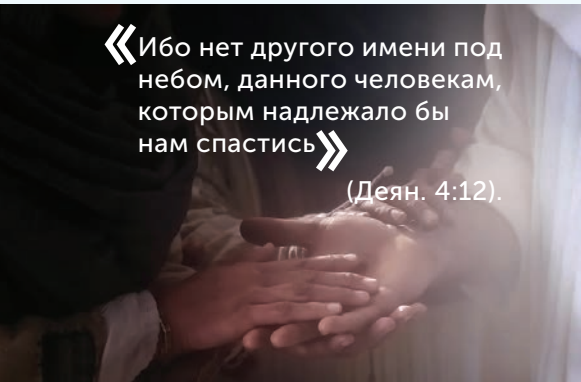
Христос, принес Себя в жертву на кресте, Своею Кровью оплатил долг всего человечества. Как только грешник верой принимает эту жертву, он получает оправдание: **«Получая оправдание даром, по благодати Его, искуплением во Христе Иисусе, Которого Бог предложил в жертву умилостивления в Крови Его через веру, для показания правды Его в прощении грехов, соделанных прежде»** (Рим. 3:24, 25).

Человек из-за греха отделился от Бога, а поэтому нуждается в оправдании, которое дается через жертву Христа. Именно благодаря этой жертве люди могут примириться с Богом. ▶

ОЧИЩЕНЫ ЕГО КРОВЬЮ

Кровь Христа очищает нас от наших грехов. Бог сделал оправдание возможным, однако, прежде чем наши прошлые грехи будут омыты, необходимо исповедание. **«Если же ходим во свете, подобно как Он во свете, то имеем общение друг с другом, и Кровь Иисуса Христа, Сына Его, очищает нас от всякого греха... Если исповедуем грехи наши, то Он, будучи верен и праведен, простит нам грехи наши и очистит нас от всякой неправды»** (1 Ин. 1:7, 9).

«Ибо нет другого имени под небом, данного человекам, которым надлежало бы нам спастись»
(Деян. 4:12).

Чтобы получить очищение, мы исповедуем Богу наши грехи. Это похоже на то, как человек заходит в магазин в рванном костюме. Осознавая свою нужду в новой одежде, он ищет, где ее можно приобрести. Такой же подход применяется и в духовной сфере по отношению к процессу очищения. Совершая простой шаг исповедания, грешник облачается в одежду праведности Христа.

ОСВЯЩЕНЫ ЕГО КРОВЬЮ

Мы освящаемся Его Кровью. **«То и Иисус, дабы освятить людей**

Кровию Своею, пострадал вне врат». Выражение «то и» относится к предыдущему стиху, в котором сказано: **«Так как тела животных, которых кровь для очищения греха вносится первосвященником во святилище, сжигаются вне стана»** (Евр. 13:12, 11).

Павел говорит о системе жертвоприношений, когда кровь агнца символизировала искупление греха. Но Христос был истинным Агнцем, Который пролил Свою Кровь за всех людей. Жертвенные животные указывали на время, когда Христос умрет на кресте.

СПАСЕНЫ ЕГО КРОВЬЮ

Спасение – это переход от этой земной греховной жизни к жизни, наполненной совершенной гармонией с Богом. Без крови Христа это никогда не станет возможным.

Христос совершил то, что никто не может сделать. Он умер на кресте вместо человека, чтобы человек, который должен был умереть, мог жить посредством Его жертвы. **«Ибо нет другого имени под небом, данного человекам, которым надлежало бы нам спастись»** (Деян. 4:12).

Когда евреи должны были выйти из Египта под водительством Моисея, им необходимо было помазать косяки своих дверей кровью, чтобы ангел-губитель прошел мимо их домов и не погубил первенцев. Точно также и кровь Христа должна очистить нас от грехов, чтобы мы получили прощение и спасение. Верите ли вы всем своим сердцем, что можете получить оправдание, очищение, освящение и спасение посредством Его крови?

ЖИЗНЬ ВО ХРИСТЕ

Жизнь во Христе есть жизнь покоя. Христианин может не испытывать восторженных чувств, но он всегда будет иметь внутреннюю уверенность и спокойствие. Вы полагаетесь не на себя, а на Христа. Ваша немощ соединяется с Его силой, ваше неведение с Его премудростью, ваше бессилие – с Его всемогуществом. Вам не следует смотреть на себя и заострять внимание на своей личности. Взирайте на Христа! Размышляйте о Его любви, о красоте и совершенстве Его характера. Христос и Его самоотречение, Христос и Его уничижение, чистота и святость Христа, Его несравненная любовь – вот темы, достойные размышления. Вы сможете уподобляться Ему лишь в том случае, если будете любить Его, подражать Ему и полагаться на Него.

Не следует сосредоточиваться на себе и предаваться страху и тревожным мыслям относительно нашего спасения. Все это уводит нас от Источника силы. Доверьте свою жизнь Богу и уповайте на Него. Говорите и думайте об Иисусе. Ваше «я» должно раствориться в Нем. Отбросьте все сомнения и страхи. Скажите вместе с

апостолом Павлом: **«И уже не я живу, но живет во мне Христос. А что ныне живу во плоти, то живу верою в Сына Божия, возлюбившего меня и предавшего Себя за меня»** (Галатам 2:20). Ищите покой в Боге.

Приняв человеческую природу, Христос связал Себя с человечеством прочными узами любви. Если сам человек не захочет, то никакая сила не сможет разорвать их. Сатана будет все время искушать нас расторгнуть эти узы, принять решение жить без Христа. Вот почему нужно бодрствовать, молиться и прилагать усилия к тому, чтобы никакие соблазны не заставили нас избрать другого господина. Ведь за нами всегда остается право выбора. Сосредоточим свой взор на Христе, и Он сохранит нас. Пока мы взираем на Христа, мы находимся в безопасности. Никто не может вырвать нас из Его рук. Постоянно созерцая Его, мы **«преображаемся в тот же образ от славы в славу, как от Господня Духа»** (2 Коринфянам 3:18).

ПЕРЕМОЖЕЦЬ: ЯК ВИГРАТИ В ДУХОВНІЙ БОРотьБИ?

Біблійні обітниця дані «переможцєві». Перемога — це не просто правильна зовні поведінка чи подолання певних пороків, які можуть створювати незручності в нашому житті. Ця перемога стосується формування характеру, очищення від гріхів, які нас оточують і роблять серце таким недосконалим перед Богом.

Серед тих, хто називає себе послідовниками Христа, завжди виділяють два класи.

Представники першого класу підкоряються Богові, вивчають життя Спасителя й щиро прагнуть виправити свої недоліки, щоб відповідати Взірцеві. Тоді як представники іншого класу уникають простих практичних істин, які викривають їхні помилки, ненавидять захисників чистоти серця й задовольняються зовнішнім проявом благочестя.

РОБОТА ПЕРЕМОЖЦЯ

Формування характеру — це постійна робота духовного переможця. Це одна з дисциплін, яку для нас задумав Бог. Наші бажання мають супроводжуватися особистою працею, передбачливістю, піклуванням та вірою. Це трудомісткий і втомливий процес, але це саме те, що потрібно, щоб уникнути зла. Це школа, яку Бог передбачив для навчання та розвитку нашого характеру.

Ощадливість і самозречення — це частина освіти, яку за призначенням Бога мають отримати Його діти. **«Богого Господь любить, того й карає, і б'є кожного сина, якого приймає»** (Євр. 12:6). Щоб перемогти, ми повинні почати з таємних намірів і цілей свого серця, бо це основа перетворень у нашому житті, коли Бог починає Своє діяння в нас. Ми повинні бути **«досконалими, як досконалий Отець наш Небесний»**. Тільки той житиме в Божому храмі, хто **«в невинності ходить, і праведність чинить, і правду говорить у серці своїм»** (Псал. 15:2). **«Блаженні чисті серцем, бо вони Бога побачать»** (Матв. 5:8).

Серце – це джерело всього в людині: думок, волі, бажань, почуттів, а отже, передбачає здатність мислити. А оскільки думка є сутністю життя, першопочатком, з якого витікають усі слова та дії, то не може бути бажанішою умови, аніж серце, з якого постійно линути думки, чисті в очах Небес. Людина, серце котрої чисте, здобуде перемогу. Формування характеру досягне свого зросту досконалості так само природно, як зерно дозріває в полі під дією літнього сонця.

Тому, щоб розпочати справу перемоги, нам потрібно очистити своє джерело думки, **«бо з нього походить життя».** **«Як ви можете добре говорити, будучи злими? Адже чим переповнене серце, те промовляють уста»** (Матв. 12:34). **«Бо з серця виходять лукаві думки, вбивства, перелюб, розпуста, злодійство, неправдиві свідчення, богозневага»** (Матв. 15:19), а також **«ворожнеча, сварки, заздрощі, гнів, суперечки, розділення, єресь, злоба, п'янство, гульня і тому подібне... Хто таке робить, Божого Царства не успадкує!»** (Гал. 5:20, 21).

ПОКІРНІСТЬ І ВІРА – ЯКОСТІ ПЕРЕМОЖЦЯ

Відмовляючись від вищеперелічених гріховних рис, ми повинні **«зодягнутися, як обрані Богом, святі й улюблені, в щире милосердя, доброту, покірність, лагідність, довготерпіння, вибачаючи і прощаючи одне одному, коли хто проти кого має якусь скаргу. Як Христос простив вам, так само й ви робіть. А понад усе – любов; вона – зв'язок досконалості»** (Колос. 3:12-14).

Оскільки все це вимагає жертви й передбачає щоденний обов'язок нести свій «хрест», багато хто відмовляється віддаватися справі здобуття перемоги, а тому відкидає світло з небес. Лише істинні покора та віра можуть зробити наше служіння приємним Богові. Він не залишив нас на самоті в цій страшній битві з гріхом. У Ньому ми можемо стати переможцями: **«Той, Хто розпочав у вас добре діло, завершить його до дня Ісуса Христа»** (Филп. 1:6). **«Адже то Бог за Своєю доброю волею викликає у вас і бажання, і дію»** (Филп. 2:13).

Віддати себе в руки Бога – перший крок переможця. Це означає повністю підпорядкуватися Його волі й постійно навчатися, щоб знати, що потрібно робити, аби не грішити, і як зберігати чистим серце, з якого походить життя.

«Сила волі – це керівна сила в житті людини, сила здійснювати вибір. Усе залежить від правильного спрямування волі. Бог наділив людину правом вибору, і вона повинна ним скористатися. Ви не можете власними силами змінити своє серце чи примусити його любити Бога, але можете прийняти рішення служити Йому. Ви можете підкорити Богові свою волю, і тоді Він «за Своєю доброю волею викликати у вас і бажання, і дію»... З Небес ви приймете Силу, яка зробить вас непохитними. Таким чином, постійно підкоряючись Богові, ви зможете жити новим життям – життям віри» (Е. Уайт. Дорога до Христа, с. 48, 49).

Отже, коли ми віддаємо себе в Його руки, віримо й живемо Ним, то маємо частку в обітницях, які дані «переможцєві».

❧ Дж. П. ХЕНДЕРСОН

ЗРОСТАННЯ ПРОРОКА ІЛЛІ В ДОВІРІ

«Запевняю вас: коли будете мати віру, як гірчичне зерно, то скажете цій горі: Перейди звідси туди! — і вона перейде; і нічого не буде для вас неможливого»

(Матв. 17:20).

Одній людині наснився сон, ніби вона потрапила в незвичайний небесний магазин. Чого там тільки не було! Продавали любов, милосердя, довготерпіння, віру. Християнин із добрими очима попросив ангела: «Будь ласка, дай мені і цього, і цього...». Отримавши у відповідь лише малесенький пакуночок, здивовано запитав: «А чому так мало?». Ангел відповів: «Тут достатньо! Хіба вас не попередили, що ми продаємо лише насіння?».

Бог не торгує готовою продукцією, але згодний її виростити в нашому серці. Чимало людей вважає, що так багато треба, аби виконати Божу волю та Його Слово. Та послухайте, що промовляє Христос: *«Запевняю вас: коли будете мати віру, як гірчичне зерно, то скажете цій горі: Перейди звідси туди! – і вона переїде; і нічого не буде для вас неможливого»* (Матв. 17:20). Великі гори проблем будуть зрушені під тиском зерна довіри Богові. Як же зростити в серці таку довіру до Господа, щоб твердо слухатися й триматися Його Слова?

ВЧИМОСЯ НА ПРИКЛАДІ БІБЛІЙНИХ ГЕРОІВ

У Божому Слові ми зустрічаємо історії про героїв віри, які дозволили Богові зростити в їхніх серцях довіру до Нього. Одним із таких героїв є пророк Ілля. Він удостоївся честі від Бога ще за життя бути забраним на небо. Саме його ім'я було свідченням про правдивого Бога, бо «Елійя гу» означає «Ягве є Бог». Він походив з Тішбі, поселення Галаадського, що на території коліна Нефталіма. Ілля служив при трьох нечестивих ізраїльських царях: Ахаві та двох його синів – Ахазії та Єгорамі. Це один з найтемніших періодів історії Божого народу, коли влада фактично була в руках волювої язичницької дружини Ахава Єзавелі, що встановила своїх богів – Ваала та Астарту – для поклоніння в столиці Самарії (див. 1 Цар. 16:31-33), а згодом поширила ідолопоклонство по всьому Ізраїлю. Жертовники Господа були зруйновані, а пророки вбиті (див.

1 Цар. 19:10). Коли здавалося, що темрява остаточно охопила народ, Бог послав Свого пророка з особливою, неприємною звісткою про те, що впродовж трьох з половиною років у країні буде засуха й дощ піде тільки за словом Ягве, переданим через Ілля. Духовна засуха призводить до інших видів посух. Річ у тім, що Ваал вважався богом родючості та врожаю. Логіка була проста: якщо він – правдивий бог і саме Ваал посилає дощі та врожай, нехай проявить свою силу й дасть дощ у супереч словам пророка Ягве.

Та в цих випробуваннях Бог і самого Ілля провів важливими етапами зростання віри. Нехай його досвід допоможе й нам відродити своє серце та реформувати країну.

ЕТАП 1

Довіра Слову в час пустельної засухи

Духовна засуха – це період, коли немає живого Слова від Господа. Тому Бог відкриває правду про найстрашніший вид засухи: *«Ось дні настають, – говорить Господь Бог, – і голод пошлю Я на землю, – не голод на хліб, і не спрагу на воду, але спрагу почути Господні слова!»* (Амоса 8:11, 12). Бог дає повеління після того, як Ілля оголосив Ахаву про тривалу посуху: *«Іди звідси, й обернешся собі на схід...»* (1 Цар. 17:3). Ілля пішов – і слово Боже замовкло. Страшно, коли Господь перестає говорити й мовчить. Давньоеврейське дієслово «пана» означає повертатися, відвертатися, обернутися, звернутися. 🕊

ТОЧКА ЗОРУ

Щоразу, коли звучить слово від Бога, – це заклик для нас до нових, кращих, якісніших стосунків із Ним. Це означає залишити власне бачення й повернутися обличчям до Отця. Зміцнення довіри до Господа залежить від того, наскільки ми готові слухати, чути та дотримуватися Божих повелінь.

Часом Бог допускає засуху й у нашому житті, коли здається, що все руйнується й життя перетворюється на пустелю. Ми потрапляємо в незрозумілі для нас обставини, які складно логічно пояснити. Дорогі друзі, можливо, ви сьогодні переживаєте щось подібне? Бог готує вас до чогось більшого! Чому ж Він не відкриє нам наперед усе, що на нас чекає? На це є щонайменше дві причини: ми не зрозуміємо й не спроможні будемо водночас це все знести. Якби нам наперед розповіли, що з нами станеться впродовж життя, ми б злякалися та знемогли від тягара, якого ще навіть не існує. Тому Христос радить: **«Отже, не журіться про завтрашній день, бо завтрашній день і сам про себе поклопочеться; вистачає днів власних турбот»** (Матв. 6:34). Тому Бог допускає випробування поступово, додаючи вантажу, щоб ми ставали сильнішими та витривалішими.

Отож, вважаючи життя в усамітненій, пустельній місцевості найвищим рівнем духовності, ми помиляємося, бо для Іллі це був лише перший етап підготовки до здійснення великої місії.

ЕТАП 2

Довіра Слову при малих потоках

Господь звелів: **«Іди звідси, й обернешся собі на схід, і сховаєшся при потоці Керіті, що навпроти Йордану. І станеться, – будеш ти пити з потоку, а крукам наказав Я годувати**

тебе там» (1 Цар. 17:3, 4). Чому таке незрозуміле повеління? По-перше, чому Бог посилає до малесенького потічка? Чи може в засуху текти потічок, якщо навіть повноводні ріки висохли? Виявляється, може, але тільки якщо це потік, який тече з надр Божої всемогутності. По-друге, це незрозуміле повеління з місіонерського погляду. Скільки користі на євангелізаційному полі міг принести Ілля? Скільки ще людей не пізнало Бога, а Ілля залишається один біля потоку? Хіба це може бути Божою волею? Християнинові варто пам'ятати, що є час, коли треба піти зі сцени, щоб згодом у силі Святого Духа знову повернутися. Слід врахувати тогочасні обставини: голод, засуху, озлоблення людей. Як написано в книзі пророка Амоса: **«Тому-то розумний мовчить цього часу, бо це час лихий»** (Амоса 5:13).

З іншого боку, скільки запасів їжі зібрав Ілля? Щоденно він бачив лише маленький потічок і крука, що приносив рівно одну порцію їжі. Чому б Богові не забезпечити Іллю їжею наперед? Пам'ятає, як Бог годував Свій народ у пустелі протягом сорока років? Рівно по гомеру (об'єм близько 2 літрів) – і нічого на завтра... (див. Вих. 16:16-18). Виявляється, щоденне диво спрможне зрощувати довіру до Господа: **«Хліб наш насущний дай нам сьогодні»** (Матв. 6:11). Легше вірити Богові, коли ви поруч з могутньою рікою, а чи готові ви довіряти біля невеличкого потічка, коли невідомо, чи завтра вам буде що їсти та пити.

Кілька простих висновків:

1) якщо Бог живить вас із маленького потічка, не нарікайте, а дякуйте, що сьогодні ви та ваша родина не голодні;

2) не спокушуйтеся думкою, що повноводні ріки без Господа дадуть вам щось більше;

3) коли Бог запрошує, зупиніться й зачекайте, не вважайте цю зупинку бездіяльністю;

4) якщо Бог помістив нас біля потічка, Він бажає, аби ми надіялися не на видиме, а на Невидимого. Він прагне, щоб серце наше приліпилося не так до небесних дарів, як до Небесного Подателя, не до благословень, а до їхнього Джерела;

«Отже, не журіться про завтрашній день, бо завтрашній день і сам про себе поклопочеться; вистачає днів власних турбот»
(Матв. 6:34).

5) виявляється, що Бог є й там, де можуть висихати потоки. Настав час – і потік Керіт висох. Чому? Ми звикаємо до щоденного дива. Багатство, добробут, спокій призводять до духовного занепаду. А коли потік висихає, Бог бажає зробити нас духовно сильнішими, вивести на глибший рівень спілкування та стосунків з Ним. У Бога є поетапні цілі щодо нашого життя. Він готує для нас дещо краще. Чи готові ви з Ним піти далі?

ЕТАП 3

Довіра Слову в сімейних обставинах

Чи вміємо ми стояти біля висохлого потоку й чекати, куди Бог поведе далі? Пророк не сказав: «Що тут сидіти? Підшукати водоймищ!» Ілля молився й

чекає, куди Господь його поведе далі. Пропозиція Бога ще неймовірніша, ніж з потічком. Бог посилає Ілля в цитадель Ваала, на територію Єзавелі, котра люто розшукує пророка.

Чого мав Ілля навчитися на цьому етапі? Як ви думаєте, де легше служити Богові: у пустелі біля потічка чи в сім'ї? Еклезіаст написав: **«Краще двом, як одному»** (Екл. 4:9). Соломон не сказав «легше двом», але «краще». Легше думати лише про себе, але краще навчитися дбати про іншого, тоді життя набуває сенсу. Ілля мав навчитися жити в сім'ї, нехай не власній, але в суспільстві, розділяти із вдовою та її сином радощі й горе.

Бог демонструє істину, записану апостолом Павлом: **«А мій Бог... задовольнить усяку вашу потребу»** (Филп. 4:19), а не примху. Чи замислювалися ви над тим, коли вдова поділилася останнім з пророком, скільки вона мала запасів щоденно під час голоду? Вражає, але факт: у неї щодня було не більше ніж жменя борошна та трохи олії. Це мав бути щоденний прояв віри! Бог сказав, що не забракне олії. Господь не обіцяв надлишку. Він задовольняє не примхи, а реальні потреби. Він рятує вдову та її сина від голодної смерті. Та спасенний Богом син вдови із Сарепти помирає від невідомої хвороби. Бог вдруге дарує життя її синові, воскрешаючи його з мертвих через Ілля.

Єврейське слово «Царєфат» (Сарепта) означає плавильня. У кожного з нас своя Сарепта – горнило для плавлення. Важливо пам'ятати два моменти стосовно допущених Богом випробовувань:

а) у цьому «вогні» ніщо цінне не згорить. Псалмист промовляє: **«Ти їздити дав був людині по головах наших, ми ввійшли до огню й до води, – але на широкі місця Ти нас вивів!»** (Псал. 66:12). 🟢

б) у цьому горнилі з нами Той, Хто був у печі з юнаками, і Він запевняє: **«Коли будеш огонь переходити, – не попечешся, і не буде палити тебе його полум'я»** (Ісаї 43:2).

ЕТАП 4

Довіра Слову в здійсненні національних реформ

Ілля пройшов усі етапи випробувань – від самотності до сім'ї, а тепер настав час звершити дещо велике для всього народу. Коли він навчився перебувати наодинці з Богом і щоденно Йому довіряти, Бог довірив йому нести Свою вістку народів. Гідно витримавши всі попередні випробування на довіру Богові, тепер пророк міг взятися до здійснення національних реформ.

З чого ж починати? У Синодальному перекладі читаємо: «Долго ли вам хромать на оба колена?». Проте в оригіналі слово «саефі'м» стоїть у множині, що означає «розділені думки». Тому один з українських перекладів точніше передає слова пророка Іллі: «"Чи довго ви будете скакати на двох галузках? Якщо Господь – Бог, ідіть за Ним, а якщо Ваал – ідіть за ним!" Та не відповів йому народ ані слова» (1 Цар. 18:21). Народ мовчав. Ще три роки тому більшість би закричала: «Ваал – наш Бог!», та тепер у серцях людей сумнів, що свідчить про деякий прогрес у богопізнанні, адже не раз за три роки посухи вони благали Ваала про дощ, але відповіді не було.

Аби вирішити дилему Ізраїлю, мала відбутися публічна зустріч, де «кожен» з богів через своїх служителів мусив би продемонструвати свою силу. Три групи людей, що стояли на Кармилі, уособлюють і сучасне суспільство. Якщо ми прагнемо національних реформ, то маємо придивитися до них.

Перша група – це 850 служителів Ваала та Астарті в особливому священному вбранні. Друга група – це ізраїльський народ, який заплутався і не знав, кому вони належать і хто є їхнім Богом. Третя група – найнечисленніша. Божий вісник Ілля, котрий, здається, стояв один, але насправді ніколи не був самотнім. Ми маємо пам'ятати аксіому, що один з Богом становить більшість і стає переможцем!

СІМ ПРИНЦИПІВ ДЛЯ ВІДРОДЖЕННЯ НАЦІЇ

В уривку 1 Цар. 18:30-39 міститься щонайменше сім принципів для відродження нації.

- 1** **«Підійдіть ближче!»** (вірш 30 а), – промовив Ілля. Бог близький, але нам потрібно самим наблизитися до Нього. Це наш крок віри та виявлення бажання. Ми не зможемо досягти змін і відродитися, свідомо тримаючи Бога на відстані.
- 2** Відновлення зруйнованого жертownika (вірш 30 б). Це відбувалося під час вечірньої жертви. Важливо поклонятися Отцеві не лише «у духові», але й в істині (див. Івана 4:24), яка полягає в тому, що Бог встановив день і місце для особливого священного поклоніння: **«А дня сьомого – субота пного відпочинку, святі збори»** (Лев. 23:3). Якщо ми прагнемо відродження нації, потрібно відновити передусім зруйнований сімейний жертovníк, адже держава складається з родин. Коли встанне ви збиралися усією сім'єю, аби дослідити уривок зі Святого Письма, подякувати Богові в молитві за Його благословення та проаналізувати власне життя? Де б Авраам не мандрував, після нього люди завжди знаходили збудовані чи відновлені жертovníки Бога Ягве.
- 3** Об'єднання Ізраїлю (вірш 31). Єднання з Богом стає причиною єдності з ближніми!

4 Спорудження глибокого рівчака (вірш 32). Рівчак мав бути викопаним навколо. Це коло захисту (єврейське «саві'в» – з усіх сторін). Це символ того, що Божий народ має відмежуватися від усього ідолопоклонницького. Цей кордон був не для людини, а для гріха. Рівчак мав бути глибоким, а це означає, що людина, котра прагне пізнати Бога, повинна не лише відгородитися від злого, а й заглибитися в чисте Слово Боже. Справжнє освячення – це відокремлення не лише ВІД чогось, а насамперед ДЛЯ Когось, щоб не залишилося місця гріху. Ось чому цей рівчак наповнили водою.

Ілля пройшов усі етапи випробувань... Коли він навчився перебувати наодинці з Богом і щоденно Йому довіряти, Бог довірив йому нести Свою вістку народу.

5 Роль дров (вірш 33 а). Дрова – матеріал, що сприяє горінню. Духовність не виникає сама собою. Умови для її появи та зростання – це постійні місце та час для спілкування з Богом: через молитву ми говоримо з Творцем, а через Слово – Він промовляє до нашого серця. Реформація нації та освячення серця можливі лише за умови діалогу з Автором святості.

6 Розсічена жертва (вірш 33 б). Яка жертва потрібна Богові – жива чи мертва? Можливо, ви здивуєтеся, але правильна відповідь: і жива, і мертва. Живу жертву описує апостол Павло: **«Принесіть ваші тіла як живу, святую, приємну Богові жертву»** (Римл. 12:1). У якому ж розумінні наша жертва має стати мертвою? **«Тому умиртвіть ваші земні члени: розпусти, нечистоту, пристрасть, потяг до зла і жадобу до наживи, що є ідолослужінням»** (Кол. 3:5).

7 Небесний вогонь (вірш 38). Бог Ягве часто являв Себе через вогонь, і присутність Бога робила це місце святим. Куш Мойсея, Сінай, стовп вогняний, храм (де перебувала шехіна). Вогонь, що зігрівав та освітлював одних, спалював та знищував інших. Вогонь з неба зігриває стомлену й холодну душу, одночасно спалюючи в ній гординю, ненависть і заздрощі. Вогонь П'ятидесятниці здатний знищити старе й унаслідок переплавлення отримати чисте духовне золото (див. Псал. 12:7).

Тепер цей вогонь, спавши з неба, спалив жертву та висушив воду в рові навколо. Народ упав на коліна, вигукуючи: «Ягве гу га Елогім, Ягве гу га Елогім!», тобто: «Ягве є Бог, тільки Ягве є Бог!».

Звичайно, не всі того дня схилися перед величчю Бога Ягве. Народ, що стояв на горі, засвідчив своє визнання, а служителі Ваала та Астарті залишилися стояти. Ні чудеса, ні вогонь з неба, ні зцілення, ні воскресіння, ні блискучі переконливі проповіді не спроможні відродити серце запеклого грішника, котрий бажає свавільно йти власним шляхом. Є мільйони людей, котрі вірять у Бога на небі (трансцендентного, поза-межного, далекого Творця), деякі готові прийняти Його як Спасителя (Котрий колись для них щось зробив на Голгофі), але для того, щоб настала справжня реформація, необхідно визнати Його як щоденного Господа та Законодавця нашого життя.

Ілля, не побачивши смерті, був узятий у вогненній колісниці на небо. Ця колісниця чекає кожного, хто силою Христа проходить випробування та покладається на Його благодать... Чи готові ви увійти в колісницю спасіння, приготовлену саме для вас?

04 Ігор Корешук, доктор богослів'я

КОГДА НА СЕРДЦЕ ТЯЖЕЛО...

В жизни каждого из нас бывает время мучительного отчаяния и полного разочарования. Приходят такие дни, когда страдания становятся уделом нашей жизни, когда волнения разрывают душу и смерть становится желанной избавительницей.

Как трудно верить тогда, что Бог по-прежнему остается добрым Благодетелем Своих земных детей. Многие перестают уповать на Бога в подобное время, впадают в рабство сомнений, и цепи неверия сковывают их. Если бы только мы могли в этот момент постичь план Божьего провидения, мы увидели бы ангелов, пытающихся спасти нас от самих себя, делающих все возможное, чтобы укрепить наши ноги на основании, которое тверже, нежели вековые горы, и тогда новый прилив жизненных сил и веры охватил бы все наше существо.

СРЕДСТВО ОТ УНЫНИЯ

Некоторые всегда сосредотачивают свое внимание на неприятных и обескураживающих обстоя-

тельствах, и это является причиной того, что ими овладевает уныние. Они забывают, что все небо желает сделать их каналами, через которые небесные благословения будут изливаться на мир, и что Господь Иисус – неиссякаемая сокровищница, из которой все люди могут черпать силу и мужество. Не нужно унывать и терзаться мыслями о будущем.

Когда мы находимся во мраке, когда унываем, нам трудно проявлять живую веру. Но это как раз то время, когда более всего необходимо ее проявить. Когда мы научимся руководствоваться верой, а не чувствами, тогда в момент нужды мы получим помощь от Бога, а наши сердца наполнит Его Божественный мир.

Вместо того чтобы думать о своих горестях, думайте о силе, которую вы можете просить во имя Христа. Сегодня Господь говорит вам: «Не разочаровывайтесь, но возложите на Меня свое бремя. Ваши грехи слишком тяжелы для вас. Я возьму их все. Если вы доверитесь Мне, то не будете терпеть недостатка в благах».

В час самой великой нужды, когда разочарования окутывают душу, именно тогда Иисус подходит очень близко. Час

человеческой нужды – это время Божьих возможностей. Ему известны наши проблемы, и Он предусмотрел для нас помощь.

ДВИГАЙТЕСЬ ВПЕРЕД!

Бог не желает, чтобы кто-либо из нас страдал под тяжестью невысказанной печали с больным и разбитым сердцем. Он хочет, чтобы мы взирали на радугу обетований и отражали свет на других. О, благословенный Спаситель стоит рядом со многими, чьи глаза затуманены слезами, так что они не видят Его. Он крепко возьмет нас за руки, когда мы с детской верой потянемся к Нему, умоляя Его вести нас. Нам даровано преимущество радоваться в Боге. Если мы позволим Иисусу наполнить нашу жизнь утешением и покоем, то всегда будем ощущать Его огромную любовь к нам.

Двигайтесь вперед, превознося Бога в своих сердцах даже тогда, когда вас теснят тяготы и печали. Свет воссияет, мы возрадуемся. Тучи и тьма рассеются.

БОГУ ИЗВЕСТНЫ НАШИ СТРАДАНИЯ

Тот, Кто взял на Себя нужды рода человеческого, знает, как сочувствовать людским страданиям. Христу известна не только каждая душа, не только особые нужды и испытания той души, Он знает также и все обстоятельства, которые беспокоят и смущают ее дух. Его чуткая рука с нежностью и состраданием простерта к каждому страждущему чаду. Те, кому выпадают самые тяжелые страдания, больше всех получают Его сочувствие и жалость. Его трогают наши немощи, и Он желает, чтобы

мы положили наши проблемы и беды к Его ногам и оставили их там.

Заблуждаются те, кто думает, будто Богу доставляет удовольствие смотреть на страдания Своих детей. Все Небо заинтересовано в счастье человека. Наш Небесный Отец не лишает радости Своих детей.

ИЗМЕНИТЕ ВАШ ВЗГЛЯД НА ПРОБЛЕМЫ!

Не позволяйте, чтобы трудности и повседневные заботы омрачали вашу жизнь. Если вы это допустите, то всегда найдется что-то, что будет сердить и раздражать вас. Наша жизнь такова, какой мы ее делаем, и мы обретаем то, к чему стремимся. Если в жизни мы видим только печали и тревоги, то найдем множество проблем, о которых будем без конца думать и говорить. Но если мы больше обращаем внимание на светлую сторону жизни, то в достаточной степени обретаем то, что делает нас радостными и счастливыми.

Когда мы действительно поверим, что Бог любит нас и желает нам блага, мы перестанем беспокоиться о будущем. Мы будем доверять Ему, как дитя доверяет любящему родителю.

В постоянном уповании на Бога — безопасность. Уповая, вам не нужно все время бояться какого-нибудь несчастья в будущем. Вся эта ненужная тревога и беспокойство уйдут. У нас есть Небесный Отец, Который заботится о Своих детях, и Его благодати будет довольно для вас в любое бедственное время.

НЕ БОЙТЕСЬ ПРОСИТЬ О

Александр Великий был могущественным завоевателем и царем. Хотя он жил задолго до Христа (более 300 лет до Р. Х.), его слава все еще жива и сегодня. Как гласит история, этот царь завоевал весь на то время известный мир. Некоторые источники повествуют, что, прибыв в Азию и осознав, что больше нет стран, которые можно завоевывать, он заплакал.

БОЛЬШЕМ

Несмотря на славу великого завоевателя, Александр Великий также был сострадательным правителем. Он даже отделил один день в году, назвав его Днем сострадания, исключительно для помощи простым людям.

Как повествуется дальше в истории, в этот особый день в году монарх произвольно выбирал в своем царстве разных людей, которым позволял приходить к нему с особыми просьбами. Эти люди могли просить царя обо всем, чего хотели и в чем нуждались. И он исполнял их прошения. Большинство хлопотало о еде, одежде, деньгах на лечение и т. д. Но однажды один мужчина отважился попросить о большем! Обращаясь к царю через его представителя, мужчина высказал свое прошение:

– Можете ли вы, пожалуйста, передать царю, что я хочу огромный дворец? И еще...

Но прежде чем он продолжил, представитель царя раздраженно прервал его:

– Какая дерзость! Разве ты не видишь, что все эти люди просят о еде и лекарствах? Как ты осмелился допустить мысль о том, что царь может дать тебе дворец!

Но мужчина настойчиво продолжал:

– Я хочу дворец, в котором будет огромный банкетный зал, где я смогу проводить торжества, так как у меня много друзей. А еще я желаю, чтобы дворец был хорошо меблирован и чтобы мне готовили особые блюда.

Но представитель царя вновь прервал его, рассердившись еще больше:

– Я не буду просить этого у царя! Это самое возмутительное, что я когда-либо слышал!

В тот самый момент Александр Великий заметил некую суматоху возле этого человека.

шой банкетный зал в этом дворце, поскольку у него, видите ли, много друзей. А еще он хочет, чтобы дворец был хорошо меблирован и его снабжали пищей. Я прошу прощения. Знаю, что это очень неуместная просьба, и я пытался побудить его попросить чего-либо более разумного, но он настоял на своем.

Царь Александр на мгновение замолчал, потом с широкой улыбкой на лице повернулся к этому храбрцу и радостно ответил:

– Твоя просьба будет удовлетворена!

Представитель царя смотрел на него с изумлением.

– Как Вы можете удовлетворить такую возмутительную просьбу? – спросил он.

Царь ответил, улыбаясь:

– Ты знаешь, что все эти люди просят еду, лекарство и другие необходимые средства. Они думают, что это все, что я могу дать. Но чтобы получить все это, им не нужен царь. Любой, у кого есть дополнительные ресурсы, может сделать все это для них. Но этот человек... ЭТОТ ЧЕЛОВЕК... первый, кто позволил мне почувствовать себя царем по-настоящему. Потому что только я могу удовлетворить его просьбу!

Библия говорит: **«А Тому, Кто действующею в нас силою может сделать несравненно больше всего, чего мы просим, или о чем помышляем, тому слава...»** (Еф. 3:20, 21).

Не бойтесь просить у Небесного Царя о большем! Доверяйте Ему все свои нужды и верьте, что Он ответит на ваши молитвы!

«А Тому, Кто действующею в нас силою может сделать несравненно больше всего, чего мы просим, или о чем помышляем, тому слава...»

(Еф. 3:20, 21).

– Чего желает этот мужчина? – поинтересовался он у своего представителя.

Представитель повернулся к царю, неохотно вышел вперед и прошептал очень тихо, чтобы только один царь мог услышать:

– Царь, я боюсь говорить вам. Я не могу верить в то, насколько этот человек глуп. Я знаю, что вы будете разочарованы. Но он просит о дворце. Более того, он не только имеет наглость просить о дворце, но также хочет, чтобы вы сделали боль-

ІСТИННА ЛЮБОВ ЧИ ЗАКОХАНІСТЬ?

Недосвідчені золотошукачі під час золотої лихоманки не могли відрізнити пірит від золота. Пірит можна впізнати, якщо покласти його на сковороду та підігрівати на вогні. Під час нагрівання він шипить, димить і дуже смердить. Проте золоту жар не нашкодить, воно не матиме неприємного запаху. А як відрізнити справжню любов від закоханості? Є дванадцять тез, які допоможуть вам у цьому.

1 Любов розвивається повільно, а закоханість – швидко.

Більшість вважає, що любов приходить одразу. Багато хто говорить, що хоча б один раз відчував любов з першого погляду.

Коли одного хлопця на ім'я Жермен запитали, як до нього прийшла любов, він відповів: «Я покохав її тієї ж миті, як уперше побачив. Вона виглядала саме так, як я її собі уявляв. На першому нашому побаченні ми проговорили до опівночі. Здавалося, що я знаю її все життя. Я відчував, що вона є моїм найкращим другом. Мрії справді збуваються!».

Жермен вважає, що його мрії збуваються, але його судження про дівчину та його знання про неї не будуть достатніми та глибокими, якщо вони зустрічатимуться менше року. Чому? Тому що любов розвивається, а розвиток потребує часу. Щодо закоханості, то вона з'являється одразу.

Неможливо пізнати людину добре за кілька побачень. На ранньому етапі стосунків люди одягають маски й намагаються бути кращими, ніж вони є насправді. Неприємні риси характеру ретельно контролюються та приховуються. Саме тому можуть знадобитися місяці чи навіть роки, щоб побачити людину в різних

обставинах, перш ніж сказати, що ви добре її знаєте. Саме тому багато хто говорить, що супутник життя після одруження змінився.

Не поспішайте з висновками. Дозвольте стосункам розвиватися повільно. Почніть із дружби й не намагайтеся перескочити етап пізнання внутрішнього світу одне одного. Дружба поступово може привести до справжнього кохання.

2 Любов спирається на сумісність поглядів, закоханість – більше на хімічні реакції та зовнішність.

Одного разу Стів познайомився з привабливою та цікавою дівчиною й одразу ж закохався в неї.

Якби можна було знайти справжню любов так просто, як думає Стів! Звідки в нього з'явилася думка, що хімічна реакція і любов – це одне й те саме? Найімовірніше, унаслідок перегляду романтичних фільмів.

Хімічні реакції ґрунтуються на фізичній привабливості. Це нормально, коли люди подобаються одне одному, але лише на цьому одному справжніх стосунків не побудуєш.

3 Любов зосереджується на одній людині, закоханість може охоплювати декількох.

Закохана людина може одночасно «любити» кількох людей, які навіть часом кардинально відрізняються одне від одного. Наприклад, Джейн стверджує, що кохає двох хлопців і не може визначитися між

ними. Один із них – серйозний, стабільний, а інший – безвідповідальний і легковажний. Найімовірніше, Джейн не любить жодного з них. У своєму розумі вона поєднує риси їхніх характерів і вважає, що любить обох. Справжня любов зосереджується тільки на одній людині, в особистості й характері якої є ті риси, які для вас найважливіші. Вам не потрібно поєднувати якості кількох людей, щоб отримати ідеал.

4 Любов викликає відчуття надійності, закоханість – ненадійності.

Коли людина любить по-справжньому, у неї з'являється відчуття надійності та довіри. Закохана людина, з іншого боку, починає боротися з почуттям недовіри й намагається контролювати партнера через ревності. Це не означає, що ви ніколи не будете ревнувати людину, яку по-справжньому любите. Однак у разі справжньої любові почуття ревності, якщо партнер не даватиме приводу, з часом згасне. Любов довіряє.

Існує думка, що ревності – це показник справжньої любові. Тому часто кажуть: «Ревнує – значить любить». Однак безпідставні ревності свідчать про невпевненість та низьку самооцінку людини. Якою б не була основна причина, ревнива людина намагається відгородити партнера від інших, щоб утримати біля себе. Ревності призводять до егоїзму та відчуття привласнення. Істинна любов так не чинить. ➤

5

Любов визнає реальність, закоханість ігнорує її.

Справжня любов дивиться проблемам у вічі, не намагаючись применшити їхню серйозність. Закоханість ігнорує відмінності в соціальній, расовій, освітній та релігійній сферах. Іноді вона оволодіває людиною, яка вже має дружину або чоловіка. Закоханість наполягає на тому, що все це не має значення.

Пари, які по-справжньому кохають одне одного, намагаються розв'язати проблеми, закохані ж просто заплющують очі на всі труднощі та наслідки своїх дій.

6

Любов мотивує позитивну поведінку, закоханість веде до руйнування стосунків.

Любов конструктивно впливає на вашу особистість, виявляє та розвиває у вас найкращі риси. Вона дає вам нову енергію, відчуття власної гідності, інтерес до життя. Любов розвиває у вас творчий потенціал, інтерес до особистого розвитку, самовдосконалення та самоповаги. Вона підтримує позитивну самооцінку, почуття довіри та безпеки. Любов вестиме вас до успіху. Ви будете старанніше навчатися, ефективніше планувати та з розумом розпоряджатися грошми. Життя набуде додаткового сенсу.

Закоханість деструктивно впливає на особистість. Друзі та рідні відразу ж помічають ці перемини. Ви стаєте менш діяльною людиною, виконуєте справи з меншою ефективністю. Закоханість малює мрії, у яких ви

обоє живете щасливим життям, без сварок і проблем. Ці мрії викреслюють із вашого розуму реальність життя, школу, роботу, навчання, обов'язки, гроші.

7

Любов визнає недоліки, закоханість ігнорує їх.

Любов навчить вас бачити в іншій людині прекрасні якості й на їхній основі будувати стосунки. Та хоч ви й визнаєте ці якості, певною мірою навіть ідеалізуючи їх, проте водночас не вважаєте цю людину досконалою. Ви помічаєте негативні риси її характеру, але вони не заважають вам продовжувати любити цю людину.

Закоханість не дозволяє вам бачити в іншій людині негативні риси. Ви повністю ідеалізуєте її, вважаєте, що в неї взагалі немає недоліків, і захищаєте її від будь-якої критики.

8

Любов контролює фізичну близькість, закоханість вимагає її.

Пара, яка має справжню любов, контролює прояви своїх фізичних поривів. Вони поважають одне одного, тому стримують свої при-

страсті. Закоханість вимагає фізичної близькості відразу. Більше того, тілесний контакт для справжньої любові не має такого сильного значення, як для закоханості. Річ у тім, що саме фізичний потяг лежить в основі закоханості.

Якщо дівчина подобається хлопцеві й це взаємно, їм здається, що вони кохають одне одного, і на цій підставі пари одружуються. Проте вони не враховують, що їхні цінності, цілі та переконання можуть не збігатися. Можливо, у них є кілька спільних інтересів, але їхні риси характеру цілком відмінні.

9

Любов не шукає свого, закоханість – егоїстична.

Любов передбачає більше, ніж емоції. Справжнє кохання виявляється в повсякденному житті. Кожен із нас є люблячим та дбайливим тоді, коли наш супутник життя поводитьсь так, як хочеться нам. Проте випробування любові починається тоді, коли наш партнер починає діяти несправедливо щодо нас. Чи зможемо ми тоді виявляти терпіння та любов?

10

Любов здебільшого отримує схвалення сім'ї та друзів, а закоханість – ні.

Співвідношення рівня розлучень у Японії та Сполучених Штатах – 1:4. Цю різницю можна пояснити тим, що більшість японців одружується, тільки отримавши схвалення від своїх рідних, тоді як американці обирають супутників життя незалежно від позиції сім'ї.

Якщо ваші рідні не схвалюють вашого вибору, будьте обережні! Повірте, близькі люди завжди зацікавлені у вашому майбутньому добробуті, вони не бажають вам зла. У шлюбах, які не отримали батьківського благословення, великий відсоток розлучень і нещасливого життя.

11

На відміну від любові, закоханість з часом згасає, до того ж дуже швидко.

Якщо ви пережили разом багато досвідів, подолали проблеми та невдачі, то ви довго цінуватимете людину, яку любите. Закоханість швидко приходить і так само швидко згасає, залишаючи лише болючі спогади.

12

Любов перемагає розлуку, закоханість – ні.

У період розлуки любов тільки міцніє, а серця стають ще ніжнішими. Якщо ви по-справжньому любите людину, ви зв'яжете своє життя з її життям. І коли ви не бачите певний час, то починаєте відчувати, що вам не вистачає часточки самого себе. Розлука допомагає зрозуміти, яке значення мають для вас стосунки із цією людиною.

Закоханість згасає досить швидко, як тільки інша людина зникає з поля зору. Це відбувається тому, що це відчуття ґрунтується переважно на зовнішній привабливості. Інтерес зникає тоді, коли стосунки не підживлюються особистою присутністю. Закоханість не витримує випробування часом.

Ненсі Ван-Пелт, сімейний консультант

УСПЕХ ХРИСТИАНИНА

КОМУ ИЗ НАС НЕ ХОЧЕТСЯ ДОСТИЧЬ УСПЕХА
ВО ВСЕХ СВОИХ ПОПЫТКАХ БЫТЬ ПОЛЕЗНЫМИ
В ЭТОЙ ЖИЗНИ?

ЗНАЕШЬ ЛИ ТЫ, ЧИТАТЕЛЬ, КАК БЫТЬ
УСПЕШНЫМ?

Нав. 1:8: «Да не отходит сия книга
закона от уст твоих; но поучайся
в ней день и ночь, дабы в точности
исполнять все, что в ней написано:
тогда ты будешь успешен в путях твоих
и будешь поступать благоразумно».

Достичь процветания и успеха в жизни – это самое сильное желание большинства людей. Христианин, помимо всего этого, еще мечтает преуспеть в духовном – обрести вечную жизнь. В вышеприведенном библейском стихе есть прямое указание на то, как исполнить свою мечту о достижении успеха: размышлять над Божиим Словом и жить согласно его принципам.

Насколько ясными и простыми, но в то же время исчерпывающими являются эти рекомендации. Размышлять над Священным Писанием день и ночь, а также жить в соответствии с принципами, записанными в нем. Вот это пища для размышления! Вот это жизненная задача!

Обратите внимание на то, в чем процветал Иисус Навин. Размышление над Божиим Словом подготовило его к тому, что он стал воином, законодателем и лидером миллионов изра-

ильтян. Никогда прежде и после того Израиль не имел такого процветания и успеха, как во времена правления Иисуса Навина. Важно отметить, что все неудачи, постигавшие этот народ впоследствии, были результатом невыполнения принципов Божьего Слова, которым их учил Иисус Навин.

Дорогой читатель, в погоне за успехом не трать все свое драгоценное время лишь на достижение временного процветания в этой жизни. Но размышляй над Божиим Словом, следуя Его указаниям и стремясь обрести лучшее – вечную жизнь с Господом в Его Царстве.

Пусть Бог поможет тебе, дорогой друг, поступать так, как Иисус Навин, – постоянно размышлять над Божиим Словом и применять его в ежедневном жизненном выборе. Тогда ты сможешь стать по-настоящему успешным!

Джозеф Кларк,
христианский автор XIX ст.

ВЕЛИКА ПОДІЯ НА ХРЕСТІ

«І тоді він видав Його їм на розп'яття. Ісуса взяли й повели. Несучи Свого хреста, Він вийшов на місце, що називається Череповище, – єврейською мовою: Голгофа»

(Івана 19:16, 17).

Слово «Голгофа» добре відоме кожному християнинові, адже це місце найбільшої події з усіх, які коли-небудь сталися в історії людства. На Голгофському хресті був ганебно розп'ятий Син Божий, Спаситель світу. Хоч люди звинувачували Його в порушенні їхніх традицій і законів, однак Він не згрішив ні в чому. Страждання та смерть Ісуса Христа були наслідком злочинів гріховного світу, заради якого Він приніс у жертву Своє тіло й життя.

Римська преторія – арена боротьби

Тепер звернемо увагу на підступність сатани у звинуваченні Сина Божого, яке висунули проти Нього його підлеглі: «Почали

Його звинувачувати, кажучи: **Ми знайшли Цього, Який бунтує наш народ, забороняє давати кесареві данину і каже, що Він Сам Христос, Цар»** (Луки 23:2). Це були юдеї, які не тільки ненавиділи кесаря та римлян, що поневолили їхню країну, а й убивали своїх земляків, котрі наслідувалися йти до римлян на будь-яку службу, а збирачів данини для кесаря вони з презирством називали «митниками й грішниками». А тут раптом, маючи намір звинуватити Ісуса й зрадити Його, юдеї прийшли до Пилата, визнавши його своїм прокуратором. І зробилися такими собі вдаваними «патріотами» Риму, привівши до Пилата Христа ніби тому, що Він «бунтує народ, забороняє давати кесареві данину».

Більше того, юдеї говорили, що Він настільки неблагонадійний і небезпечний політичний ворог Римської держави, що видає себе за Царя, але ж немає іншого царя, крім кесаря.

Ось із такими та іншими вигаданими звинуваченнями первосвященики й розлючений натовп прийшли до преторії, щоб вимагати смерті Ісуса Христа шляхом розп'яття. Та Пилат детально розглянув справу Ісуса й виніс своє рішення: **«Жодної вини я не знаходжу в Цій Людині»** (Луки 23:4).

Пилат був упевнений у невинності Христа й розумів, що Він не міг зробити того, у чому Його звинувачував цей розлючений натовп. Він бачив у цьому народному збудженні більше шкоди, ніж у звинуваченні, з яким вони до нього прийшли. Пилат стежив за Ісусом і усвідомлював Його небесне походження, невинність і святість. Прокураторові був добре

відомий внутрішній світ людей, він бачив чимало злочинців, вивчав особливості їхньої поведінки перед правителем, а тому був переконаний, що Людина, котра називала себе Ісусом, абсолютно не схожа на того, за кого Його видають.

Незворушний вигляд і душевний спокій Христа швидше свідчили про Нього як про невинного. Внутрішній голос совісті підказував Пилатові, що цей Чоловік не міг підбурювати народ, Він навчав людей найвищої моралі. Також Він не міг претендувати на земне царство, бо офіційно заявляв, що **«царство Моє не від цього світу; якби Моє царство було від цього світу, Мої прибічники подбали б, щоб Мене не видали юдеям. Нині ж Моє царство не звідси»** (Івана 18:36).

Пилат був здивований. Що це означає? Як він має вчинити із цією Людиною? У той час, як він слухав справу Христа в суді, дружина його послала переказати йому: **«Не май нічого до Того Праведника, бо багато я натерпілася нині у сні через Нього»** (Матв. 27:19). Прочитавши листа жінки, Пилат вийшов із преторії в другу залу для роздумів. Там він згадав, що в народі існує звичай на свято Пасхи звільняти одного в'язня. Таким чином, у Пилата, здавалося, з'явився вихід із складного становища. Він запропонує народу Ісуса, і люди, імовірно, погодяться звільнити Його, ніж розбійника Варавву. І ось Пилат знову зайшов до преторії й сказав народу: **«Кого хочете, щоб я відпустив вам, Ісуса Варавву чи Ісуса, що зветься Христос»** (Матв. 27:17). 🗳

ДУХОВНІ РОЗДУМИ

Виступаючи перед людьми зі своїми пропозиціями, Пилат ніколи не думав, що народ, який претендує на Божественне походження, «насіння Авраамове», був настільки зіпсутий, що не зміг відрізнити правої руки від лівої, світла від темряви, істини від оман.

З погляду правової справедливості, Пилат був упевнений, що народ обере Христа, але, на превеликий подив, почув, що розлючений натовп вимагав звільнити... Варавву.

У римській преторії сталася жахлива трагедія. Там зіткнулися два принципи: принцип Божий та принцип «князя світу цього». Хто з них переможе? Пилат віч-на-віч зустрівся з цими двома полярними позиціями, знаючи, на який бік йому стати і кого захистити. Та чи зробить він це? Прислухається до голосу совісті чи поступиться вимогам народу? Ось

що з цього приводу говорить Святе Письмо: **«Побачивши, що нічого не вдіє, а заколот дедалі більшає, Пилат узяв воду, вмив руки перед народом і сказав: Невинний я в крові Цього Праведника! Дивіться самі! У відповідь весь народ закричав: Кров його на нас і на наших дітях! Тоді відпустив їм Варавву, а Ісуса після бичування видав на розп'яття»** (Матв. 27:24-26).

У цьому некерованому натовпі нероб ми спостерігаємо наочну картину того, як народ у своїй сліпоті й незнанні імпульсивно обирає Варавву. А влада, щоб догодити народу, свідомо йде на компроміс зі злом, аби не ризикувати своїм становищем та посадою.

Відома християнська письменниця пише: «Дивуйтеся, небеса! Здригайся, о земле! Подивися на гнобителів

«З погляду правової справедливості, Пилат був упевнений, що народ обере Христа, але, на превеликий подив, почув, що розлючений натовп вимагав звільнити... Варавву.»

«Первосвященники, старійшини та юдейський народ знехтували Тим, Хто був бажанням усіх віків і народів, Хто був Центром їхніх богослужінь і хвалебних гімнів і мав стати для них виконанням усіх довгоочікуваних надій. Вони проміняли Його на Варавву, запеклого злочинця.»

і Пригнобленого. Оскаженілий натовп оточив Спасителя світу. Насмішки і глум перемішувалися з грубими прокльонами й відвертим блюзнірством. Скромне походження та смиренне життя Ісуса викликали найбільше глузувань бездушного натовпу. Його заява про те, що Він – Син Божий, висміяна; вульгарні жарти і зневажливі образи передаються із уст в уста. Сам сатана керував цими озвірілими людьми, котрі знущалися над Спасителем. Він намагався спровокувати Ісуса на помсту або примусити Його вчинити чудо задля Свого звільнення і таким чином зруйнувати План спасіння» (Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 702).

Первосвященники, старійшини та юдейський народ знехтували Тим, Хто був бажанням усіх віків і народів, Хто був Центром їхніх богослужінь і хвалебних гімнів і мав стати для них виконанням усіх довгоочікуваних надій. Вони проміняли Його на Варавву, запеклого злочинця.

Серце людини – арена боротьби

Трагедія, що сталася в преторії римського прокуратора, повторюється

в серці кожної людини, яка на своєму життєвому шляху стикається з питаннями, подібними до тих, які Пилат ставив народу: «Кого бажаєте обрати?».

Кожна людина сьогодні має змогу вибрати добро чи зло, життя чи смерть. Апостол Павло випробував на собі дію внутрішніх гріховних сил, тобто «закону гріха», і потім писав на основі свого досвіду: **«Адже знаю, що не живе в мені, тобто в моєму тілі, добро: бажання є в мені, але щоб виконувати це добро, того не знаходжу. Тож не роблю те добре, яке хочу, але те недобре, яке не хочу, – те роблю»** (Римл. 7:18, 19).

Гірка істина

Як часто ця гірка істина виконується й у нашому житті! Як часто ми не в змозі протистояти внутрішній гріховній силі, що бореться в нас із новими спонуканнями, які народжуються Святим Духом, Котрий сходить на нас згори! Ми часто уподібнюємося до лебедя з підбитими крилами. Як би йому хотілося приєднатися до зграї лебедів, що летять на південь, туди, де синє небо, сонце й тепло. Він докладє неймовірних зусиль і робить спробу піднятися над

ДУХОВНІ РОЗДУМИ

замерзлим озером, над осінніми туманами, непривітною сирою погодою... Але ні! Він поранений, його крила не можуть розпрямитися на всю довжину, він не має сили вдарити ними в повітрі, перебороти важкість і здійнятися вгору, тож знову безпорадно падає. Згодом він втрачає надію на політ, стаючи жертвою обставин.

Така боротьба відбувається з людиною відтоді, як вона потрапила під прокляття гріха й стала залежною. Хто допоможе вийти із цього скрутного становища? **«Нещасна я людина! Хто визволить мене від цього тіла смерті?»** (Римл. 7:24). Цей клич про допомогу – крик із глибини гріховної прірви. Хто почує його й протягне руку допомоги?

Пророк Ісаї зазначає: **«Чи ж від сильного буде віднята здобич, і чи назрабоване гвалтівником урятоване буде? Бо Господь каже так: Полонені відібрані будуть від сильного, і врятована буде здобич насильника, і Я стану на прою із твоїми суперечниками, синів же твоїх Я спасу»** (Ісаї 49:24, 25).

Так, Господь почув голосіння тих, котрі гинуть, залишив усю красу небесних світів, приніс людям правосуддя й правду, милосердя й любов, поєднавши ці якості у Своєму Божественному естві так, що вони перетнули одне одного й вийшов хрест.

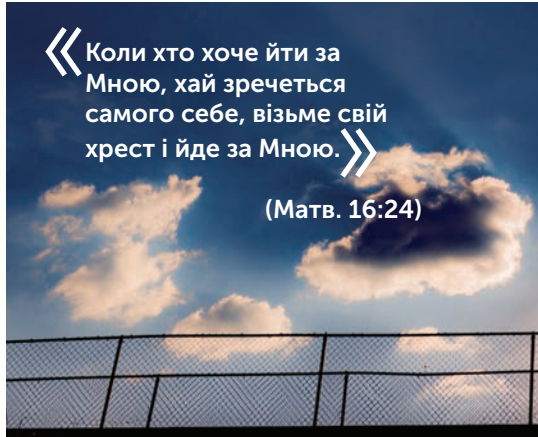
Псалмист говорить про це так: **«Милість та правда спіткаться, справедливість та мир поцілуються»** (Псал. 85:11). Усе це сталося на Голгофському хресті.

Голгофський хрест розділив людство на два табори. **«І веди з Ним на страту також інших двох злочинців. І коли прийшли на**

місце, що зветься Череповище, тут розіп'яли Його й злочинців – одного праворуч, а другого ліворуч» (Луки 23:32, 33).

Голгофський хрест, пронесений кризь віки, є величним пам'ятником викуплення людства від прокляття гріха та смерті. Він розділяє людей на два протилежні табори: одні – праворуч, а інші – ліворуч. Для одних Ісусовий хрест є символом безумства та сорому, прокляттям і знаряддям вбивства, а для інших – пам'ятником милості Божої й **«силою до спасіння»** (див. 1 Кор. 1:18; 1:23. Ісаї 8:14, 15). Таким він був завжди й залишився донині.

Як у Сінайській пустелі жердина з мідяним змієм, піднята Мойсеєм, була засобом спасіння для всіх вжалених

«Коли хто хоче йти за Мною, хай зречеться самого себе, візьме свій хрест і йде за Мною.»

(Матв. 16:24)

отруйними зміями, якщо вони з вірою дивилися на неї (див. Числа 21:8, 9), так і хрест Ісуса слугує для цієї ж мети (див. Івана 3:14, 15). Одні з нерозумінням та презирством відвертаються від нього, інші оспівують його в піснях. Безнадійні грішники знаходять в Ісусовому хресті благодатне джерело для **«жертви за гріх і за нечистоту»** (Зах. 13:1)

й отримують слова віти та надії (див. Луки 23:39-43). На якому боці перебуваємо ми та яке наше ставлення до хреста Христового?

Якщо людина стає жертвою сатани й обтяжена гріхами, вона мимоволі вважає хрест «знаряддям страти» та, як злочинець, проклинає все на світі: і день свого народження, і друзів, котрі довели її до такого стану, і самого Бога. **«Один із розп'ятих злочинців лихословив Його, кажучи: Хіба Ти не Христос? Спаси Себе й нас!»** (Луки 23:39).

Скільки таких нещасних душ мучаться на «хресті» свого життя! Вони воліють зламати знаряддя своїх страждань і страти, часом доходячи навіть до самогубства. У розпачі вони нарікають на Бога, проклинають небо, але все даремно.

Для них їхній хрест – знаряддя страти. Вони – раби гріха й несуть страшене покарання за свої злочини. Їхні гріхи, якщо вони не розкаяні й не сповідані перед Господом, дають про себе знати. Так чи інакше ворог наздожене свою жертву й вимагатиме від неї дорогої ціни.

З іншого боку Ісусового хреста – ще один хрест, на якому розп'ятий

людський гріх. Яка величезна різниця між одним і другим! Із цього хреста не звучать прокляття та богозневага, а лише ніжна молитва, звернена до Спасителя, Котрий має владу прощати гріхи: **«Ісусе, згадай мене, коли прийдеш у Царство Своє!»** (Луки 23:42). Яке смирення! Яке глибоке розкаяння! Яка впевненість і надія на прощення! Розкайвшись, розбійник не просить про місце в Царстві Христа, а лише, щоб Він хоча б згадав про нього. І Спаситель не залишився байдужим до його прохання, а одразу ж дружньо запевнив, що той буде з Ним у раю.

Господь, наш Ісус Христос, дав дуже важливий урок Своїм учням щодо значення хреста. Якось Він сказав їм: **«Коли хто хоче йти за Мною, хай зречеться самого себе, візьме свій хрест і йде за Мною»** (Матв. 16:24). І шлях той веде на Голгофу, але не лише для того, щоб спостерігати за трагічним фіналом розп'яття Спасителя, а для того, щоб піднести й свій хрест поряд з хрестом нашого Господа й там «розп'яти» наші пристрасті та гріхи (див. Гал. 2:19; 5:24; Римл. 6:6-8).

Сам собою Голгофський хрест не мав би ніякого значення, якби на ньому не помер Христос. На хресті Спаситель заплатив ціну викуплення грішного людства. На хресті Він розбив «голову змія» (див. Бут. 3:15). На хресті Христос примирив Бога з людиною, з'єднавши земну та небесну сім'ю в одне ціле (див. Ефес. 1:10; 2:14-16). Хрест Ісуса є мостом, що назавжди сполучив Небо і Землю.

 Олександр Парасей

СТРИМАННЯ ЯК ЗАКОН ЗДОРОВ'Я

Часом попередження можуть завдати більше шкоди, ніж користі. В одному англійському зоопарку адміністрація була змушена виплачувати відвідувачам великі гроші за речі, які в них крали мавпи. Найчастіше ці тваринки знімали з відвідувачів окуляри. На подив службовців, з'ясувалося, що мавпи робили це, коли відвідувачі нахилилися, щоб прочитати невелике попередження на стіні клітки: «Обережно! Мавпи крадуть окуляри».

Коли йдеться про попередження, пов'язані з порушенням законів здоров'я, ми не можемо виправдати своє недбале ставлення до них тим, що неспроможні прочитати, почути чи зрозуміти. Попередження лунає чітко: «Обережно! Куріння викликає рак легенів». «Не сідай за кермо в нетверезому стані». «Уживай якомога

менше жирів тваринного походження та їжі, багатої на холестерин».

Тільки від нас залежить, чи перетворимося ми на жертв захворювань, викликаних неправильним способом життя. Саме про це свідчить закон стримання та самовладання. Стримання – це відмова від усього шкідливого та помірне вживання корисного.

ПЕРЕЇДАННЯ ШКІДЛИВЕ

Зазвичай слово «стримання» асоціюється в людей лише з відмовою від куріння та вживання алкоголю. Проте переїдання – теж не менш шкідлива звичка. Адже це основна причина ожиріння. Щоб запобігти появі зайвої ваги, необхідно дотримуватися помірному харчування та виконувати фізичні вправи.

Переїдання загрожує й тим, хто вживає здорову їжу. Якщо в нашому раціоні немає шкідливих продуктів, це ще не означає, що таку їжу можна вживати непомірно. Переїдання, незалежно від якості їжі, забиває шлунок, розладнюючи роботу всього організму.

ТЮТЮН – СМЕРТЕЛЬНА ОТРУТА

Тютюн належить до категорії особливо шкідливих отруйних речовин повільної дії. Вдихання тютюну в будь-якому вигляді завдає шкоди всьому організмові. Найбільша небезпека тютюнопаління в тому, що його вплив на організм уповільнений і на перший погляд непомітний. Тютюн збуджує, а потім паралізує нервову систему.

СТИМУЛЯТОРИ

Продукти харчування та напої, до складу яких входять стимулятори, шкідливі для здоров'я. До таких продуктів належить чай і кава, оскільки вони теж містять отруйні компоненти, зокрема кофеїн.

ПОМІРНЕ ВЖИВАННЯ АЛКОГОЛЮ?

Уживання алкоголю «в міру» з часом переростає в хронічний алкоголізм. Пам'ятайте про це!

Якщо ви не потуратимете шкідливим бажанням і контролюватимете свій апетит, усвідомлюючи свою відповідальність перед Богом і ближніми в дотриманні законів життя та здоров'я, то матимете хорошу фізичну форму та здоровий глузд, без якого складно бути щасливою людиною. Ваше життя може цілком змінитися, якщо ви скеровуватимете свою волю в потрібне русло. Благородне життя, перемога над надмірним апетитом і шкідливими звичками доступні кожному, хто об'єднає свою слабку людську волю із всемогутньою волею Бога. Просіть Небесного Отця допомогти вам у боротьбі зі шкідливими звичками, і Він не залишить вас на самоті.

 Лео Ван Долсон

ПАМЯТНИКИ ДРЕВНЕЙ АССИРИИ ПОДТВЕРЖДАЮТ БИБЛЕЙСКУЮ ИСТОРИЮ

Археологические находки из Британского музея

В Британском музее хранится множество артефактов, подтверждающих реальность библейской истории. В современном светском обществе многие люди даже не догадываются о том, сколько существует веских доказательств точности библейской хронологии.

Каменная плита ассирийского царя Шалманесера III

Археологическая находка, о которой сейчас пойдет речь, была обнаружена в раскопках ассирийских королевских дворцов. Ассирийская империя начала формироваться примерно в 880 г. до н. э. На протяжении почти трех столетий она наводила ужас на соседние государства. Ассирийские цари завоевали множество стран. Некоторые монархи осмелились даже захватить земли Израиля и Иуды, требуя от израильского народа повиновения и выплаты налогов. Подобная ситуация естественно привела к тому, что многие имена и сражения упоминаются в Библии, летописях и памятниках ассирийцев. Последние являются отдельным подтверждением исторической точности данных событий в библейской истории.

Один из предметов, представляющих особый интерес и сегодня, – ассирийский монумент с упоминанием двух ассирийских царей, имена которых находим также в Ветхом Завете. В музее стоят три каменные плиты, на одной из которых выгравировано имя Ашшурнасирапала II (883–859 до н. э.). Это был ассирийский царь, получивший особую известность благодаря значительному расши-

рению владений своей империи. Он придумал новые технологии ведения войны, используя наземные бастионы и стенобитные механизмы, в которых находились стрелки из лука и пращи.

На фотографии выше изображен памятник, имеющий огромное значение для библейской истории. Это каменная плита Шалманесера III, или монолит из Курха. Шалманесер (Салманасар) III правил Ассирией в период 859–824 гг. до н. э. На каменной плите изображено поклонение монарха своим богам. Вокруг изображения царя размещен текст, описывающий первые шесть лет его военных походов. Здесь же упоминается имя израильского царя Ахава и сирийского царя Венадада I.

Шалманесер III описывает, как в 853 г. до н. э. он отправился на запад, повергая в ужас многие народы. Но Ирулени, царь Имафа, создал союз из 12 царей, среди которых были Ахав и Венадад, построив мощную линию обороны. Большую часть своей жизни Ахав и Венадад провели во взаимной вражде, но во время трехлетнего перемирия (см. 3 Цар. 22:1) они объединили свои силы с имафским царем, чтобы противостоять Шалманесеру. (Все это происходило во времена служения пророков Илии и Елисея). Этот союз был разрушен в битве при Каркаре возле Имафа. На каменной плите содержится описание Шалманесером того, как это происходило:

«Я подошел к Каркару. Я разрушил и разгромил Каркар, включая царский дворец. Я захватил 1200 колесниц,

1200 кавалеристов, 20000 пеших солдат, принадлежавших Адраазару [Венададу I] дамаскому... 2000 колесниц, 10000 пеших солдат, принадлежавших Ахаву израильскому...».

Из текста следует, что у всей союзнической армии было 50000 пеших воинов, 14000 кавалеристов и почти 4000 колесниц. Шалманесер хвастается тем, что он одержал настолько великую победу, что реки были заполнены тру-

пами, а в долинах текла кровь. Однако древние ближневосточные цари преувеличивали свои подвиги и заявляли, что побеждали во всех битвах. На самом деле эта битва была стратегическим поражением, поскольку наступление Шалманесера было успешно остановлено, и он так и не завладел территорией своего врага. В Библии также ничего не сказано о том, что Ахав или Венадад понесли такие огромные потери. Вскоре после этого события Ахав снова начал враждовать с Венададом и, в конечном счете, погиб на поле боя (см. 3 Цар. 22:34, 35).

Шалманесер III

Несмотря на то, что битва при Каркаре не описана в Библии, подлинные повествования подтверждают тот факт, что разные люди, упоминаемые в книгах Царств и Паралипоменон, были реальными историческими личностями. Этот монолит – всего лишь один из множества других памятников, подтверждающих, что библейские персонажи жили в те времена в городах, описываемых в Библии.

3B Питер Мастерс
Источник: www.origins.org.ua

ГАНА

СТАНОВИТСЯ ОДНИМ ИЗ ГЛОБАЛЬНЫХ ЦЕНТРОВ ХРИСТИАНСТВА

В Гане отмечается стремительный рост количества христиан, что выводит страну на роль одного из глобальных центров христианства на волне его общего роста в Африке. В Гане на сегодня примерно 26 миллионов жителей, доля же христиан составляет 70 % населения.

один из глобальных центров христианства, по словам профессора Квабены Асамоа-Гуаду.

В каждом городском автобусе можно видеть пассажиров, читающих Библию. Многие офисные работники держат ее на рабочих столах и читают каждую свободную минуту. В настоящее время в Африке проживает 41 % мирового протестантского населения, а к 2050 году, по прогнозам, эта доля возрастет до 53 %, как утверждается в публикации.

Страна уже сейчас играет роль движущей силы в растущей христианизации всей Западной Африки и все отчетливее формируется как

 International Bulletin of Mission Research

БИБЛЕЙСКОЕ ПРИЛОЖЕНИЕ **YOUVERSION**

**СКАЧАЛИ
250 МИЛЛИОНОВ РАЗ**

Созданное в 2008 году приложение YouVersion стало одним из самых популярных в App Store. Недавно был зафиксирован новый рекорд в 250 миллионов загрузок. Приложение включает в себя 1200 версий Библии на 900 языках.

«Мы и не думали, что когда-либо будет идти речь о 200 миллионах пользователей, которые установят приложение Библии. Очевидно, что у Бога были другие планы, сейчас мы понимаем, что многое возможно с Господом», – сказал однажды Бобби Грюневальд, создатель YouVersion.

Комментируя новый рекорд в 250 миллионов скачиваний, Грюневальд заявил: «Я никогда не мог себе представить, что такое количество людей со всего мира будут пользоваться этим приложением каждый день».

«Бог сделал гораздо больше через приложение Библии, чем мы могли бы просить или вообразить. В частности, благодаря этому проекту различные группы людей и организации сплотились вокруг общей миссии», – сказал Грюневальд. – Переводчики, издатели, библейские

общества, церкви, авторы и сотни добровольцев собрались воедино в массивную коалицию с одной целью – помочь людям быть увлеченными Библией в полной мере».

Основатель YouVersion объяснил, с чем связан подобный рост: «Кроме некоторых инноваций, мы также добавили библейскую клавиатуру, которая позволяет людям находить и делиться библейскими стихами, картинками со стихами из широкого спектра приложения».

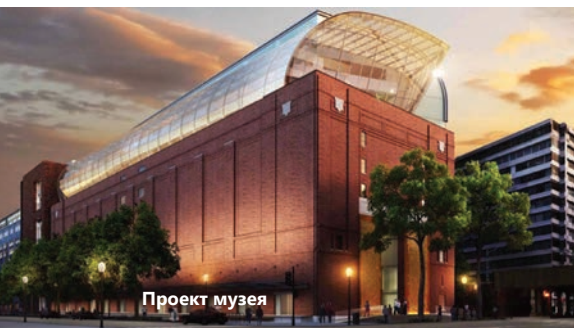
Создатели также добавили возможность сравнивать один и тот же стих в различных переводах Библии. Еще одна новая функция представляет собой формат дисплея Netflix, предназначенного для планирования чтения Библии, что упрощает поиск и нахождение нужного стиха.

«Все эти дополнения внесли свой вклад в увеличение роста скачиваний... Мы также добавили региональные списки языков, позволяющие нам предложить необходимую версию Библии в зависимости от местонахождения человека», – завершил Бобби Грюневальд.

В США ОТКРЫЛСЯ САМЫЙ БОЛЬШОЙ В МИРЕ МУЗЕЙ БИБЛИИ

17 ноября 2017 года в Вашингтоне открылся крупнейший в мире музей самой популярной в истории книги – Библии.

Проект музея

В нем можно увидеть артефакты и экспонаты Святой Земли, сад с растениями, упомянутыми в Библии, и продукты той эпохи. Все это дополняют современные технологии.

Идея музея Библии состоит в том, чтобы дать возможность посетителям полностью погрузиться в библейскую эпоху. Музей создан таким образом, чтобы избежать назидательности и предвзятости, а тем более открытой проповеди той или иной веры. Все желающие могут посетить музей, чтобы самим узнать что-то новое о Библии, либо ознакомить детей с Книгой книг, либо

просто для расширения кругозора. Кэри Саммерс, президент музея Библии, отметил, что это заведение станет самым

технологичным и популярным из всех подобных учебно-просветительских заведений мира.

Также в музее можно увидеть разрисованные вручную фолианты эпохи Возрождения, разнообразные экземпляры Библии короля Иакова, напечатанные на первых станках.

«Погружаться в историю с головой» посетителям предлагают в воссозданном поселке времен рождения Христа. *«Рассматривая музейные экспонаты, человек должен убедиться, что за этим всем стоит твердое научное обоснование»*, – отметил доктор Карлос Кампо, член правления музея Библии.

Музей Библии спонсирует исследования через свою программу «Инициатива ученых», которая способствует созданию глобальной сети ученых для проведения исследований и предоставления студентам возможности развиваться как специалистам под руководством ученого-ментора.

Общая площадь помещений музея Библии составляет порядка 40 тысяч квадратных метров. В нем будет 12 театров, 384 плазменных экрана, 93 проектора, 83 зала интерактивного общения и множество других высокотехнологических устройств, которые должны произвести настоящую революцию в методах познания и изучения Библии.

Вход в музей бесплатный. Также на сайте заведения предоставлена возможность совершить виртуальный тур по музею Библии.

38 По материалам сайтов mir-biblii.ru и www.invictory.org

Hope.UA
телеканал Надія

ПРОБЛЕМА

ЧТ 19:00

ДИВИТЬСЯ НАС

НА СУПУТНИКУ
ASTRA 4A

SMART TV
LG, PHILIPS, SAMSUNG

В КАБ. МЕРЕХАХ
ВАШОГО МІСТА

НА МОБ. ДОДАТКАХ
IOS, ANDROID

БІБЛІЙНІ АВТОРИ ВІДПОВІДАЮТЬ НА ВАШІ ЗАПИТАННЯ

Щоб краще зрозуміти Бога та Його дивовижний характер, запитаємо в авторів Біблії про Нього. Нехай їхні відповіді допоможуть нам поглибити стосунки з Господом.

Що за словами Івана може очистити людину від усякого гріха?

«Коли ж ходимо у світлі, як Сам Він є в світлі, то маємо спільність одне з одним, і кров Ісуса Христа, Його Сина, очищає нас від усякого гріха»

— (1 Івана 1:7).

Як Мойсей описує характер Божий?

«І перейшов Господь перед лицем його [Мойсеевим], та й викликнув: "Господь, Господь, – Бог милосердний, і милостивий, довготерпеливий, і многомилостивий та правдивий, що дотримує милість для тисяч, що вибачає провину й переступ та гріх, та певне не вважає чистим винуватого, бо карає провину батьків на дітях, і на дітях дітей, і на третіх, і на четвертих поколіннях"»

— (Вих. 34:6, 7).

Що пророк Єремія говорить про те, як довго триває Божа любов?

«Здалека Господь з'явився мені та й промовив: Я вічним коханням тебе покохав, тому милість тобі виявляю!»

_____ (Єрем. 31:3).

Як пророк Йоїл описує істинне навернення до Бога?

«Тому то тепер промовляє Господь:

Верніться до Мене всім серцем своїм, і постом святим, і плачем та риданням! І деріть своє серце, а не свою одіж, і наверніться до Господа, вашого Бога, бо ласкавий Він та милосердний, довготерпеливий та многомилостивий, і жалкує за зло!»

_____ (Йоїла 2:12, 13).

Що робив пророк Даниїл, щоб мати тісний зв'язок з Богом?

«І молився я Господеві, Богові своєму, і сповідався й казав: “О мій Господи, Боже великий і грізний, що стережеш заповіта та милість для тих, хто кохає Тебе, та для тих, хто виконує Твої заповіді!”»

_____ (Дан. 9:4).

Як цар Давид виконував волю Божу й жив у згоді з Богом?

«Помилуй мене, Боже, з великої милости Твоїї, і з великого милосердя Свого загладь беззаконня мої! Обмий мене зовсім з мого беззаконня, й очисти мене від мого гріха, бо свої беззаконня я знаю, а мій гріх передо мною постійно»

_____ (Псал. 51:3-5).

З якою метою, за словами Павла, Біблія була дана людям?

«Усе Писання богонатхненне й корисне для навчання, для докору, для виправлення, для виховання в праведності, щоб Божа людина була досконала, на всяке добре діло готова»

(2 Тим. 3:16, 17).

Що псалмист написав про істинність Слова Божого?

«Правда – підвалина слова Твого, а присуди правди Твоїї – навіки»

_____ (Псал. 119:160).

Як автор книги Об'явлення називає людину, яка читає Боже Слово, слухає та дотримується його?

«Блаженний той, хто читає, і ті, що слухають слова пророцтва та дотримуються написаного в ньому, бо час близький!»

_____ (Об'явл. 1:3).

ЧТО ПРОИЗОЙДЕТ ПРИ ВОЗВРАЩЕНИИ ИИСУСА?

В Своем Слове Бог открыл события последнего времени. Он желает, чтобы мы знали, что ожидает нас в будущем, и были уверены в своей надежде на Его возвращение.

Большая часть прекрасной картины событий последнего времени раскрывается в книге Откровение. Из этой книги мы узнаем о кульминационной точке человеческой истории – Втором пришествии Иисуса. Оно изображено в книге различными способами, например, как жатва или завоевание, осуществляемое Небесным Главнокомандующим с Его армией (см. Откр. 14:14; 19:11, 14). В конце концов, на нашей планете Бог установит Свое Царство.

Христос грядет, чтобы «царствовать во веки веков» (Откр. 11:15). Это благословенная надежда Нового Завета.

ВОЗВРАЩЕНИЕ ИИСУСА

Что конкретно будет происходить во время Второго пришествия Иисуса Христа?

К счастью, Библия дает нам точный ответ на этот вопрос. Иисус сойдет с небес таким же буквальным, видимым и осязаемым образом, как и вознесся (см. Деян. 1:11). В книге Откровение говорится: **«Узрит Его всякое око»** (Откр. 1:7). Павел пишет: **«В явление Господа Иисуса с неба, с Ангелами силы Его»** (2 Фес. 1:7). А Петр утверждает: **«Небеса с шумом прейдут... земля и все дела на ней сгорят»** (2 Пет. 3:10).

Сам Иисус описывает это событие следующим образом: **«Ибо, как молния исходит от востока и видна бывает даже до запада, так будет пришествие Сына Человеческого... Тогда явится знамение Сына Человеческого на небе; и тогда восплачутся все племена земные и увидят Сына Человеческого, грядущего на облаках небесных с силою и славою великою»** (Мф. 24:27, 30).

Пришествие Христа будет абсолютно реальным. Когда небеса, находящиеся над нами, разверзнутся и десять тысяч ангелов возвысят свои голоса, а Божья слава будет струиться сквозь облака, тогда

«ПРИДЕТ ЖЕ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ, КАК ТАТЬ НОЧЬЮ, И ТОГДА НЕБЕСА С ШУМОМ ПРЕЙДУТ, СТИХИИ ЖЕ, РАЗГОРЕВШИСЬ, РАЗРУШАТСЯ, ЗЕМЛЯ И ВСЕ ДЕЛА НА НЕЙ СГОРЯТ»

(2 ПЕТ. 3:10).

ЧТО ПРОИЗОЙДЕТ ПРИ ВОЗВРАЩЕНИИ ИИСУСА?

ЗНАМЕНАЯ ВРЕМЕНИ

никто не станет сомневаться в том, Кто грядет!

Некоторые люди разработали теорию о тайном восхищении, согласно которой верующие будут перенесены на небо в одно мгновение, в то время как другие останутся на земле. Данная теория основывается на текстах, в которых говорится о том, что Второе пришествие Господа будет как тать ночью. При поверхностном рассмотрении вопроса

«ВОТ ОН, БОГ НАШ! НА НЕГО МЫ УПОВАЛИ, И ОН СПАС НАС!»

(ИС. 25:9).

можно подумать, что подразумеваются тайное или невидимое событие.

Но тексты, говорящие о пришествии Иисуса, как вора ночью, находятся в полном согласии с другими текстами, изображающими

Его возвращение в сиянии славы.

Например, Петр упоминает два эти аспекты в одном стихе: **«Придет же день Господень, как тать ночью, и тогда небеса с шумом прейдут, стихии же, разгоревшись, разрушатся, земля и все дела на ней сгорят»** (2 Пет. 3:10).

Очевидно, что Иисус придет, как тать, в том смысле, что Второе пришествие будет великой неожиданностью для тех, кто не верил и не готовился к нему. Оно застанет таких людей врасплох. Но возвращение Иисуса не будет для них таинственным и невидимым событием, чем-то едва различимым или мистическим. Это будет определенное Господом время, необратимый период земной истории, завершение одной эпохи и начало совершенно другого времени, когда последователи Христа облекутся в одежду бессмертия. Это время, когда смерть, враг всего человечества, будет побеждена.

ВОСКРЕСЕНИЕ МЕРТВЫХ

Представьте такую картину: на маленьком кладбище в обдуваемой ветрами степной местности разверзается земля, сбрасывая с себя цветы, которые поместила на могилу скорбящая мать. Крошечный гроб открывается – и раздается голос младенца. Вдруг ангел спускается с небес и берет ребенка на руки. Через мгновение он оказывается рядом с его матерью, которая с удивлением смотрит на небеса.

Некоторое время женщина не сводит с малыша глаз. Последний раз, когда она его видела, его лицо было бледным и искаженным от боли. Ее сын прерывисто дышал, борясь со смертельной болезнью. Теперь же его тело здоровое, и его озорные глаза всматриваются в лицо матери. Дрожа, женщина в слезах прижимает свое дитя к себе, не находя слов от радости.

В последние мгновения земной истории наша планета будет потрясена из-за многочисленных воскресений. Повсюду будут слышаться восхищенные голоса, когда люди будут узнавать своих любимых, с которыми их разделила трагедия, и льнуть в объятия друг друга.

Но произойдет еще нечто. Это будет самое замечательное событие из всех. Спасенные вознесутся для встречи с Владыкой владык, Князем мира, Чудным Советником, Добрым Пастырем, Создателем жизни. Они будут возноситься, чтобы начать жить вечной жизнью с Иисусом. Какая невыразимая радость!

Ты можешь сегодня быть равнодушным к Богу. Ты можешь не считать веру важной в своей жизни. Но вскоре наступит день, когда твоя вера будет иметь очень важное значение. В этот день Бог разделит человечество на две группы.

В книге Откровение описаны эти две группы. Для одних Второе пришествие будет ужасным событием, которого они не ждали. Люди будут умолять, чтобы камни пали на них и спрятали их от Иисуса (см. Откр. 6:15-17). Для других это будет время прекрасного избавления и исполнения всех их надежд. Они будут

радостно петь: **«Вот Он, Бог наш! на Него мы уповали, и Он спас нас!»** (Ис. 25:9).

Вскоре Бог, наш Творец, сойдет с небес, и это будет захватывающее явление! Это великая надежда, которая ясно и часто прослеживается в Новом Завете. Это та надежда, которая может вознести нас над всеми нашими безотрадными днями и вывести нас из мрака суеты и проблем.

**«КОГДА ЖЕ ЯВИТСЯ
ХРИСТОС, ЖИЗНЬ ВАША,
ТОГДА И ВЫ ЯВИТЕСЬ
С НИМ ВО СЛАВЕ»**

(КОЛ. 3:4).

ЧТО ПРОИЗОЙДЕТ ПРИ ВОЗВРАЩЕНИИ ИИСУСА?

Хотите ли вы стать частью этой великой победы? Разве вам не хочется быть среди тех, кто будет вознесен для встречи с Господом и воссоединен с любимыми после долгой разлуки? Изберите сегодня принять Иисуса как своего личного Спасителя и Господа.

БЛАЖЕННІ — МИЛОСЕРДНІ

**«Блаженні
милосердні, бо вони
помилювані будуть»
(Матв. 5:7).**

Людське серце за своєю природою холодне, егоїстичне та жорстоке. Коли людина виявляє милосердя та прощення, це походить не від неї самої, а народжується під впливом Божого Духа, Котрий діє на її серце. **«Ми любимо Його, бо Він перший полюбив нас»** (1 Івана 4:19).

Усі ті, чиї серця перебувають у згоді з Джерелом безмежної любові, прагнуть не судити ближнього, а спасати його. Присутність Христа в їхніх душах подібна до джерела, яке ніколи не пересихає. Де Він домує, там з переповненого серця витікають добродійства.

Милосердні ті, котрі співчують бідним, страждальцям і пригнобленим. Йов сказав про себе: **«Бо я рятував бідаря, що про поміч кричав, і сироту та безпомічного. Благословення гинучого на мене приходило, а серце вдовиці**

чинив я співаючим! Зодягавсь я у праведність, і вона зодягала мене, немов плащ та завій було право моє. Очима я був для сліпого, а кривому – ногами я був. Бідарям я був батьком, суперечку ж, якої не знав, я досліджував» (Йова 29:12-16).

Для багатьох життя – це тяжка й болісна боротьба. Такі люди відчувають свої недоліки; вони нещасні й жалюгідні; їхня віра вичерпалася, і вони не знаходять нічого, за що могли би бути вдячними Богові. Для самотньої душі, котра переживає цю боротьбу, привітне слово, співчутливий погляд, вияв доброти – немов чаша холодної води для спраглого. Слово, сказане з любов'ю, люб'язна послуга полегшать тягар, який тисне на змучені плечі. Кожне слово, кожний безкорисливий вчинок є виявом любові Христа до грішного людства.

ПРИБЛИЗЬТЕСЬ К БОГУ

«Итак, покоритесь Богу; противостаньте диаволу, и убежит от вас. Приблизьтесь к Богу, и приблизится к вам; очистите руки, грешники, исправьте сердца, двоедушные»

(Иак. 4:7, 8).

Если в беде и искушении человек устремляет свой взгляд на Иисуса и приближается к Богу, размышляя о Его благодати и милости, то Иисус приближается к нему, и раздражение, казавшееся человеку почти невыносимым, исчезает.

Тот, кто любит Бога, черпает от Него силу благодаря постоянной связи с Ним. Когда разговор с Богом становится привычкой, тогда сила зла рушится, поскольку сатана не может пребывать рядом с человеком, приближающимся к Богу.

«Приблизьтесь к Богу». Что же станет результатом этого? Мы не можем приблизиться к Богу и созерцать Его красоту и сострадание, если не осознаем своих недостатков и не исполнимся желания подняться выше. «И приблизится к вам». Господь приблизится к тому, кто признается пред

другими в проступках, совершенных против них, а затем приходит к Богу в смирении и раскаянии.

Человек, осознающий грозящую ему опасность, постоянно внимателен к тому, чтобы не огорчить Святого Духа и затем не отдалиться от Бога, понимая, какие его поступки неугодны Богу. Насколько лучше и безопаснее было бы приблизиться к Богу, чтобы чистый свет, сияющий из Его Слова, исцелил душевные раны, нанесенные грехом. Чем ближе мы к Богу, тем в большей безопасности находимся, так как сатана ненавидит и боится присутствия Божьего.

Приближайтесь к Нему в молитве, в духовных размышлениях, в чтении Его Слова. И тогда Он воздвигнет для вас знамя против врага. Будем мужаться, ибо врагу не пройти это знамя.

**“ Он изъязвлен был за
грехи наши и мучим
за беззакония наши;
наказание мира нашего
было на Нем, и ранами
Его мы исцелились. ”**

(Исаии 53:5)

**Христос, распятый за наши грехи;
Христос, воскресший из мертвых;
Христос, вознесшийся на небеса
в качестве нашего Посредника, —
это и есть наука спасения, которую
нам всем необходимо изучать
и передавать другим.**